

**Wet Vermogensbelasting 1944 (G.B. 1944 no.185,
geldende tekst 1960 no.85,
zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2002 no.107).**

HOOFDSTUK I

BELASTINGPLICHTIGEN

Artikel 1.

Onder de naam, van “Vermogensbelasting” wordt een directe belasting geheven, waaraan onderworpen zijn zij, die in Suriname wonen. Hij, die metterwoon in Suriname terugkeert binnen een jaar nadat hij Suriname metterwoon heeft verlaten, zonder inmiddels elders te hebben gewoond, wordt voor de toepassing van deze wet geacht voor de duur van zijn afwezigheid in Suriname te hebben gewoond. Waar iemand woont, wordt overigens naar de omstandigheden beoordeeld.

Artikel 2.

Aan de Vermogensbelasting zijn mede onderworpen de niet in Suriname wonende of gevestigde natuurlijke personen die:

- a. eigendom hebben van een in Suriname gelegen of gevestigde onroerende zaak, of wel van zulk een zaak genot hebben krachtens zakelijk recht;
- b. eigenaar zijn van een schuldvordering welke verzekerd is door hypotheek op een in Suriname gelegen of gevestigde onroerende zaak, of wel van zulk een vordering genot hebben krachtens zakelijk recht;
- c. anders dan als aandeelhouder gerechtigd of medegerechtigd zijn tot het vermogen van de in Suriname aanwezige vaste inrichting van een bedrijf, indien de gerechtigde ter zake van de aan die vaste inrichting toe te rekenen winst in Suriname is onderworpen aan de inkomstenbelasting.

Voor de toepassing van deze wet worden onder onroerende zaken mede verstaan mijnen, steengroeven en andere natuurlijke hulpbronnen, alsmede rechten tot opsporing, onderzoek of exploitatie van natuurlijke hulpbronnen en rechten op vaste veranderlijke uitkeringen verkregen ter zake van of in verband met de verlening of afstand van rechten tot opsporing, onderzoek of exploitatie van natuurlijke hulpbronnen.

HOOFDSTUK II

Artikel 3.

De in Suriname wonende personen zijn belastingplichtig naar hun zuiver vermogen, opgevat en berekend naar de bepalingen van deze wet. Alle zaken welke geldswaarde hebben - vruchtgebruik en het recht op een ingegane lijfrente daaronder begrepen - komen als vermogen in aanmerking.

Artikel 4.

Met wettelijk vruchtgenot bezwaarde eigendom en met fidei-commis bezwaarde eigendom worden als volle eigendom beschouwd. Waar in deze wet wordt gesproken van blote eigendom wordt daarmee slechts bedoeld de eigendom van zaken waarvan of waar op een ander dan de eigenaar het vruchtgebruik of het zakelijk recht van gebruik heeft.

Artikel 5.

Tot grondslag van de berekening van het vermogen wordt genomen de toestand bij de aanvang van het belastingjaar. Ten aanzien van personen die op een later tijdstip belastingplichtig worden, treedt dat tijdstip voor de aanvang van het belastingjaar in de plaats.

Artikel 6.

Onder vermogen worden niet begrepen:

- a. goud-en zilverwerk, paarden en edelgesteenten, voorts huisraad in de zin van artikel 571 van het Burgerlijk Wetboek, voorwerpen van kunst of wetenschap, klederen of levensmiddelen, voor zover een en ander geen handelsvoorraad is en niet dient voor de uitoefening van enig beroep of bedrijf;
- b. niet tot het bedrijfs- of beroepsvermogen van de belastingplichtige behorende:
polissen van lijfrente;
polissen van levensverzekering
- c. het recht op lijfrenten;
- d. het recht op pensioenen welke krachtens wet of verordening zijn toegekend of door particuliere werkgevers ter zake van verrichte arbeid verschuldigd zijn;
- e. het recht op het wettelijk vruchtgenot en rechten op periodieke uitkeringen en verstrekkingen rechtstreeks uit het familierecht voortvloeiende;
- f. nog niet vorderbare termijnen van renten, van uitkeringen, van bezoldigingen en van andere inkomsten, alsmede nog niet ingeogste vruchten, die ten minste eenmaal in drie jaar worden geoogst;
- g. het recht op lijfrenten of andere periodieke uitkeringen door ouders aan hun minderjarige kinderen toegekend.

Artikel 7.

Voor de regeling van de belasting wordt de waarde van de bezittingen bepaald als volgt:

1. voor het in volle eigendom bezeten vermogen:
 - A. Onroerende zaken worden geschat naar de verkoopwaarde; bij twijfel omtrent de verkoopwaarde wordt deze afgeleid uit die van eigendommen, goederen of rechten welke daarmee, wat soort en omstandigheden betreft, overeenkomen.

In afwijking van het hiervoren bepaalde wordt de waarde van za-kelijke rechten op gronden, welke door de zakelijkgerechtigde in de uitoefening van een landbouwbedrijf worden gebruikt, gesteld op de verkoopwaarde, welke daaraan als landbouwgrond moet worden toegekend, ongeacht of deze gronden ook voor een an-der gebruik geschikt te maken zouden zijn.

Hetzelfde geldt met betrekking tot de bepaling van de waarde van zakelijke rechten op gronden, welke door en andere dan de za-kelijke gerechtigde in de uitoefening van een landbouwbedrijf worden gebruikt, indien de waarde van de door zakelijke gerechtigde ter zake van de afstand van het gebruik bedongen tegenprestatie in redelijke verhouding staat tot de opbrengst welke van die za-ken in de uitoefening van het landbouwbedrijf of het afstaan van het gebruik aan een landbouw als zodanig, betreffen.
 - B. Hypothecaire vorderingen worden geschat op het bedrag van het kapitaal.

Indien de schuldvordering of de betaling der rente niet voldoende verzekerd is/wordt de waarde begroot.
 - C. Effecten worden geschat op, hun geldswaarde als omschreven in' artikel 22 sub d der publicatie van 1 juni 1830 betrekkelijk het heffen der belasting op de erfopvolging in de Nederlandse West-Indische bezittingen (G.B. 1830 No. 9) en zo het voren staande geen toepassing kan vinden, naar de laatste bekende gegevens. *(zie bijlage 1)
 - D. Van lijfrente wordt de waarde bepaald op de wijze voor het recht van successie voorgeschreven bij artikel 22 sub e der genoemde publicatie van 1 juni 1830, met dien verstande, dat gedeelte van jaren worden verwaarloosd. *(zie bijlage 1)
 - E. Alle overige zaken worden geschat naar haar geldswaarde, in verband met haar bestemming voor zover deze op de waarde invloed heeft.

2. Voor het in vruchtgebruik bezeten vermogen:

Op het overeenkomstig de bepalingen onder nummer 1, letter D, tot kapitaal gebrachte bedrag der jaarlijkse inkomsten naar de maatstaf van vier ten honderd der overeenkomstig nummer 1 te bepalen kapitaalswaarde op het tijdstip in artikel 5 genoemd.

3. Voor hetgeen in blote eigendom wordt bezeten:

Op de overeenkomstig nummer 1 te bepalen waarde van de voile eigendom na aftrek van de waarde welke op het in artikel 5 genoemde tijdstip aan het vruchtgebruik volgens de bepalingen van nummer 2 moet worden toegekend, of na aftrek van de waarde welke op het in artikel 5 genoemde tijdstip aan het recht van gebruik moet worden toegekend. Met elkander opvolgende vruchtgebruiken of rechten van gebruik wordt bij de waarde bepaling van de daarmee bezwaarde eigendom rekening gehouden.

Artikel 8.

De totale waarde der bezittingen, berekend overeenkomstig de bepalingen dezer wet, wordt ter berekening van het zuiver vermogen, verminderd met de contante waarde van de schulden ten laste van de belastingplichtige, Wettelijke verschuldigde lijfrenten, pensioenen, gevestigde of altijddurende renten, daaronder begrepen verschuldigde verstrekingen van levensonderhoud, huisvesting of andere zaken worden in mindering gebracht voor het kapitaalsbedrag berekend overeenkomstig de in artikel 7 bedoelde Successiepublicatie.

Echter komen niet als schulden in aanmerking de last van wettelijk vrucht-genot, alsmede door de belastingplichtige verschillende periodieke uitkeringen en verstrekkingen, rechtstreeks uit het familierecht voortvloeiende Wegens premiën voor levensverzekering of voor pensioen, wegens onverschuldigde uitkeringen, wegens uitgaven voor onderhoud en opvoeding van minderjarige kinderen en wegens lijfrenten en andere periodieke uitkeringen aan minderjarige toegekend, wordt niets in mindering gebracht.

Artikel 9.

Zij wier vermogen geheel of ten dele belegd is in een of meer ondernemingen, hetzij door hen zelve, al of niet in vereniging met anderen, hetzij door andere geheel of ten dele voor hun rekening gedreven, kunnen, indien zij geen verhandelbare aandelebewijzen daarvan bezitten, het aldus belegd vermogen schatten overeenkomstig de laatste door of namens hen vastgestelde of goedgekeurde balans;

Mits deze balans de stand van zaken aanwijzen op een tijdstip ten vroegste uit het afgelopen belastingjaar en mits desgevorderd blijke, dat bij haar opmaking de baten en lasten geschat zijn naar regels welke toe-passing geen lager kapitaalsaldo oplevert dan verkregen zou zijn bij toe-passing der regels in de twee vorige artikelen vermeld.

Het aldus geschatte bedrag wordt vermeerderd of verminderd met de kapitalen welke door de belastingplichtige aan de onderneming of ondernemingen sedert het tijdstip der balans zijn toegevoegd of onttrokken. De op deze wijze verkregen som wordt beschouwd als een der bezittingen, of, indien zij negatief is een der schulden.

HOOFDSTUK III

NIET IN SURINAME WONENDE OF GEVESTIGDE BELASTINGPLICHTIGEN.

Artikel 10.

De niet in Suriname wonende of gevestigde personen, vallende onder artikel 2, zijn belastingplichtig naar hun zuiver vermogen, opgevat en berekend volgens de artikelen 3 tot en met 9, met dien verstande, dat te hunner aanzien op geen andere bezittingen wordt gelet dan:

1. onroerende zaken, in Suriname gelegen of gevestigd;
2. schuldvorderingen waarvoor in Suriname gelegen of gevestigde on-roerende zaken hypothecair zijn verbonden;
3. bezittingen, behorende tot de in Suriname aanwezige vaste inrichting van een bedrijf voor zover de belastingplichtige daartoe, anders dan als aandeelhouder, gerechtigd is indien hij ter zake van de aan die vaste inrichting toe te rekenen winst in Suriname onderworpen is aan de Inkomstenbelasting.

De aftrek van onder artikel 8 vallende schulden blijft ten aanzien van de in dit artikel bedoelde; belastingplichtigen beperkt tot:

1. Schulden waarvoor in Suriname gelegen of gevestigde onroerende de zaken hypothecair zijn verbonden;
2. andere schulden behorende tot een vaste inrichting als bedoeld in het eerste lid, onder 3.

HOOFDSTUK IV

GEHUWDE BELASTINGPLICHTIGEN; VRIJSTELLINGEN VOORKOMING VAN DUBBELE BELASTING

Artikel 11.

De bezittingen van de gehuwde vrouw alsmede haar onder artikel 8 vallende schulden, worden beschouwd als bezittingen en schulden van haar man. het vorige lid is niet van toepassing:

1. Bij scheiding van tafel en bed;
2. bij scheiding van goederen zonder scheiding van tafel en bed;
3. indien en in zover de vrouw voor zich het beheer hare” roerende en onroerende goederen en het vrije gerot harer inkomsten heeft bedongen.

Nochtans wordt in de onder 2 en 3 bedoelde gevallen, indien de beide echtgenoten in Suriname wonen, de belasting berekend als ware het eerste lid van toepassing en vervolgens over hen omgeslagen in verhouding van ieders zuiver vermogen.

Artikel 12.

Van de belasting zijn vrijgesteld de personen, bedoeld in artikel 33 der “Inkomstenbelasting 1922”.

Deze vrijstelling strekt zich niet tot de bezittingen, vallende onder artikel 10. Ook voor hen die in Suriname wonen, zijn hierbij de bepalingen van het tweede lid van dat artikel van toepassing.

Artikel 13.

Bij Staatsbesluit kunnen, met inachtneming van het beginsel van weder-kerigheid, regelen worden gegeven waardoor in aansluiting aan de desbe-treffende bepalingen voorkomende in de wetgeving van een vreemde staat dan wel in de besluiten van een volkenrechtelijke organisatie, dubbele belasting geheel of gedeeltelijk wordt voorkomen Bij Staatsbesluit kan ter voorkoming van dubbele belasting in gevallen, waarin daaromtrent niet op andere wijze is voorzien, gehele of gedeeltelijke vrijstelling van vermogens-belasting worden verleend indien en voor zover het vermogen is onderwor-pen aan een belasting, welke vanwege een vreemde Staat of een volkenrechtelijke organisatie wordt geheven en het vermogen zich buiten Suriname bevindt.

In de gevallen waarin het volkenrecht dan wel het internationale gebruik daartoe noopt, wordt vrijstelling van vermogensbelasting verleend. Bij Staatsbesluit kunnen ter zake nadere regelen worden gesteld.

Indien ingevolge bepalingen van interregionaal of internationaal recht een gedeelte van het zuiver vermogen van de Surinaamse belasting is vrijge-steld wordt, tenzij bij die bepalingen een andere wijze van berekenen is voorgeschreven, de belasting voor het overig gedeelte van het zuiver ver-mogen gesteld op het verschil tussen de belasting, berekend zonder in-achtneming van de vrijstelling, en de belasting, welke volgens bij Staats-besluit te stellen regelen aan het van belasting vrijgestelde gedeelte van het zuiver vermogen dient te worden toegerekend

HOOFDSTUK V

TARIEF

Artikel 14.

- (1) De belasting bedraagt 3% van de belastbare som.
- (2) De belastbare som is het zuiver vermogen verminderd met
 - a. SRD. 100.000,- voor de ongehuwde belastingplichtige
 - b. SRD. 120.000,- voor de gehuwde belastingplichtige

HOOFDSTUK VI

BELASTINGJAAR

Artikel 15.

Het belastingjaar begint met 1 januari en eindigt met 31 december. die op of na 1 januari belastingplichtig worden, wordt de belasting geheven voor zoveel twaalfde gedeelte als er nog gehele maand in belastingjaar over zijn.

Artikel 16.

De ambtenaren ressorterende onder het Departement van Financiën aan de Inspecteur, voor zover nodig, inlichtingen uit de archieven kantoren, volgens regelen door de Directeur der Belastingen te stel

HOOFDSTUK V

AANGIFTE

Artikel 17.

Ten behoeve van de aanslagregeling worden de belastingplichtige of hun wettelijke vertegenwoordigers tot het doen ener aangifte uitgenodigd door uitreiking van een daarvoor te bezigen biljet ingericht volgens door de Minister van Financiën vast te stellen formulier, bevattende summier aanwijzing van de bestanddelen van het vermogen.

Artikel 18.

De zorg voor de uitreiking der aangiftebiljetten is opgedragen aan de Inspecteur der Directs Belastingen.

De dag der uitreiking wordt, indien zij niet door middel van post geschiedt op het biljet vermeld.

Artikel 19.

Hij aan wie een biljet gezonden is, is verplicht binnen twintig dagen na de uitreiking op dat biljet en volgens de daarop gedrukte aanwijzingen aan-gifte van zijn vermogen te doen. Deze termijn kan door de Inspecteur der Directe Belastingen verlengd worden. Indien de gehuwde vrouw het be-heer van vermogen heeft is zij, indien zij niet reeds in verband met artikel 11 tot aangifte verplicht is, is desgevraagd verplicht aangifte te doen van het vermogen dat zij beheert. Voor die aangifte wordt gebruik gemaakt van een bijzonder aangiftebiljet waarvan het formulier wordt vastgesteld bij besluit van de Minister van Financiën.

Het biljet wordt ondertekend. Hij die, hoewel voor een aanslag in aanmer-king komende, geen biljet heeft ontvangen is verplicht voor de vijftiende februari van het belastingjaar of wel bij vestiging in Suriname in de loop van het belastingjaar, binnen twee maanden na die vestiging, aangifte te doen op de wijze, bij dit artikel bepaald tot welk einde biljetten kosteloos verkrijgbaar zijn bij Inspecteur der Directe Belastingen.

Artikel 20.

Wettige vertegenwoordigers van minderjarigen, onder curatele gestelden of krankzinnigen aan wie een aanslag moet worden opgelegd zijn ver-plicht voor dezen aangifte te doen. De hoedanigheid wordt bij de onderte-kening der aangifte vermeld. Voor een overleden belastingplichtige kan het aangiftebiljet uitgereikt worden aan een der erfgenamen, de executeur-testamentair of de bewindvoerder over de nalatenschap. De aangifte kan, namens hem die daartoe gehouden is, dooreen ander worden onderte-kend, mits krachtens volmacht of krachtens vergunning van de Inspecteur der Directe Belastingen.

Artikel 21.

Na invulling en ondertekening wordt het aangifte biljet binnen de termijn, bedoeld in artikel 19, ten kantore van de Inspecteur der Directe Belastingen terugbezorgd. Bij bezorging niet per post, maar rechtstreeks ten kantore, wordt des verlangend een bewijs van ontvangst afgegeven.

Artikel 22.

In afwachting van de vaststelling van de aanslag, kan een voorlopige aan-slag overeenkomstig de aangifte worden opgelegd. De voorlopige aanslag wordt alleen met betrekking tot de invordering als

een aanslag in de zin dezer verordening beschouwd. Indien een voorlopige aanslag is opgelegd, blijft van de later vastgestelde aanslag een bedrag, gelijk aan dat van de voorlopige aanslag buiten invordering. Is de vastgestelde aanslag lager, dan wordt deze door de Inspecteur ambtshalve verminderd met het verschil.

Artikel 23.

De Inspecteur kan degene, die een aangifte heeft gedaan, uitnodigen om mondeling of schriftelijk nadere inlichtingen te geven. De aanvrager die ingevolge de wet verplicht is boek te houden, is desgevraagd, gehouden de Inspecteur of een of meer door de Inspecteur aangewezen ambtenaren inzage te verlenen van boeken en andere bescheiden die tot staving der aangifte of zijner nadere beweringen kunnen dienen.

HOOFDSTUK VIII

AANSLAG

Artikel 24.

De aanslagen worden vastgesteld door de Inspecteur der Directe Belastingen. Indien de Inspecteur geen bedenking tegen de aangifte van het vermogen heeft, wordt de aanslag door hem in overeenstemming met die aangifte bepaald. Aan aangiften van hen wie naar de mening van de Inspecteur geen aanslag moeten worden opgelegd, wordt geen verdere behandeling gegeven. De Inspecteur is bevoegd de aanslag te bepalen naar een groter vermogen of naar een hogere waarde van vermogen dan aangegeven is, indien de aangifte hem te laag voorkomt of indien de waarde naar de regels dezer wet volgens zijn oordeel, te laag is bepaald. Indien geen aangifte is gedaan, kan de Inspecteur ambtshalve aanslag opleggen.

HOOFDSTUK IX

BETALING EN INVORDERING.

Artikel 25.

Betaling van het bedrag van de aanslag kan plaatsvinden in zoveel termijnen als er volle maanden in het belastingjaar overblijven na de dagtekening van de executoir verklaring van het kohier, met dien verstande dat het aantal tenminste vijf bedraagt.

Artikel 26.

De Inspecteur doet de door hem vastgestelde aanslagen zo spoedig mogelijk op een kohier brengen.

Het kohier wordt zodra mogelijk door de Inspecteur executoir verklaard. De President van de Republiek Suriname geeft de nodige voorschriften omtrent de inrichting en omtrent de wijze en de tijd van het opmaken van het kohier.

Artikel 27.

Na de executoir verklaring wordt het kohier onmiddellijk ter invordering aan de betrokken ontvanger doorgezonden. Binnen veertien dagen na executoir verklaring van het kohier wordt aan de belastingschuldige een aanslagbiljet uitgereikt of toegezonden.

HOOFDSTUK X

BEZWAARSCHRIFTEN EN BEROEP

Artikel 28.

Hij die bezwaar heeft tegen de hem opgelegde aanslag, kan binnen twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet, een bezwaarschrift indienen bij de Inspecteur der Directe Belastingen. Indien de reclamant het verlangen daartoe heeft te kennen gegeven wordt hij door de inspecteur nopens zijn bezwaren gehoord.

Hij kan ook ambtshalve worden opgeroepen tot het verstrekken van in-lichtingen of om de overwegingen te vernemen die bij de vaststellingen van de aanslag hebben gegolden. Alle oproepingen worden gedaan op een termijn van tenminste vijf dagen. De reclamant kan zich door een gemachtigde doen vertegenwoordigen.

Om geldige redenen kan de Inspecteur de vertegenwoordiging een bepaalde gemachtigde weigeren. De Inspecteur heeft het recht te vorderen, dat de reclamant zijn gemachtigde vergezelt. De reclamant is desgevraagd, gehouden de Inspecteur of een of meer door de inspecteur aangewezen ambtenaren inzage te verlenen van boeken of andere bescheiden, die tot staving zijner beweringen kunnen dienen.

Artikel 29.

Indien de volgens artikel 19 vereiste aangifte niet is gedaan of niet volledig is voldaan aan de verplichting ingevolge artikel 23 of artikel 28 wordt de aanslag gehandhaafd, zo niet is gebleken dat en in hoever hij onjuist is. Hij wie inzage van boeken of andere bescheiden is gevraagd, wordt geacht die in zijn bezit te hebben of gehad te hebben, tenzij het tegendeel aannemelijk is gemaakt.

Voor een weigering om te voldoen aan de verplichting ingevolge artikel 23 of artikel 28 kan een belastingplichtige zich niet met vrucht beroepen op de omstandigheden, dat hij uit hoofde van zijn stand, zijn beroep of zijn ambt tot geheimhouding verplicht is, zelfs al mocht deze hem bij enig wetsvoorschrift zijn opgelegd.

Artikel 33.

Voor de toepassing van de artikelen 31 en 32 wordt:

met vruchtgebruik gelijkgesteld het zakelijk recht van gebruik;

met lijfrente gelijkgesteld elke van het leven afhankelijke periodieke uitkering en verstrekking, indien het recht daarop in dezer wet tot de bezittingen behoort.

Voor de toepassing van de artikelen 30, 31 en 32 wordt de in artikelen 49 bedoelde verhoging niet als deel van de aanslag beschouwd. Alle onthefingen moeten uiterlijk binnen drie maanden na afloop van het belastingjaar worden aangevraagd aan de Inspecteur der Directe Belastingen.

Artikel 34.

Op de bezwaarschriften en op verzoekschriften wordt uitspraak gedaan door de Inspecteur.

Afschrift van deze uitspraak wordt in gesloten omslag aangetekend per post of tegen gedagtekend ontvangstbewijs kosteloos aan de aangeslagene toegezonden.

De uitspraak is met redenen omkleed, indien aan het bezwaar-of ver-zoekschrift niet ten voile wordt voldaan.

Artikel 35.

Onjuiste aanslagen kunnen door de Inspecteur der Directe Belastingen ambtshalve worden verminderd. De ontheffing volgens de artikelen 30, 31 en 32 kunnen door de Inspecteur ambtshalve worden verleend.

Artikel 36.

Hij, die bezwaar heeft tegen de uitspraak op zijn bezwaarschrift, kan bin-nen 60 dagen, nadat het bij artikel 34 bedoelde afschrift aan de aangesla-gene per I post is toegezonden of aan deze tegen gedagtekend ontvang-bewijs is I uitgereikt, in beroep komen bij de Raad van beroep voor de Inkomstenbelasting. Het beroep op de Raad wordt ingesteld door indiening van een met redenen omkleed beroepschrift. Een afschrift der uitspraak, waartegen het beroep is gericht, wordt daarbij overlegd.

Artikel 37.

De Inspecteur der Directe Belastingen is bevoegd zijn advies op het beroep-schrift toe te lichten uit memories van aangifte voor het recht van successie of uit andere gegevens waaromtrent hem geheimhouding is opgelegd.

Artikel 38.

De Raad is bevoegd bij zijn uitspraak de opgelegde aanslag te handhaven, te verminderen of te vernietigen. Indien de volgens artikel 19 vereiste aangifte niet is gedaan of niet volledig is voldaan aan de verplichting inge-volge artikel 23 of artikel 28, wordt de aanslag, zoals hij laatstelijk is vastgesteld, gehandhaafd, zo niet de Raad is gebleken, dat en in hoe-verre hij onjuist was.

Hij wie inzage van boeken of andere bescheiden is gevraagd, wordt geacht die in zijn bezit te hebben of gehad te hebben, tenzij het tegendeel voor de Raad aannemelijk is gemaakt.

Voor een weigering om te voldoen aan de verplichting ingevolge artikel 23 of i artikel 28 kan een belastingplichtige zich niet met vrucht beroepen op de j omstandigheid, dat hij uit hoofde van zijn stand, zijn beroep of zijn ambt tot] geheimhouding verplicht is, zelfs al mocht deze hem bij enig wetsvoorschrift zijn opgelegd.

Bij de behandeling zijner zaak kan de aangeslagene worden toegestaan om zijn aangifte te verbeteren. Indien omtrent de juistheid der aangifte twijfel overblijft en bezwaar is tegen toepassing van het eerste lid van dit artikel, kan de Raad de aangeslagene die bij zijn aangifte volhardt, uitno-digen. om die in de vergadering van de Raad door de volgende verklaring te bevestigen:

„Ik verklaar dat het vermogen bij de aangifte, die hier voor mij ligt, te goeder trouw, naar mijn beste weten, zonder iets te verzwijgen, is opge-geven en dat de waarde van het vermogen overeenkomstig de wet te goeder trouw, naar mijn beste weten, berekend is”.

Van de handeling wordt proces-verbaal opgemaakt, waarin de verklaring opgenomen en door de aangever ondertekend wordt. Het proces-verbaal wordt door de voorzitter en de leden van de Raad ondertekend.

In de bevestigde aangifte wordt berust. De aanslag van hem die weigert of, daartoe opgeroepen, in gebreke blijft de verklaring af te leggen en te ondertekenen, wordt gehandhaafd.

Om geldige redenen kan de Raad toelaten dat de verklaring krachtens een bijzondere volmacht wordt afgelegd. Op het persoonlijk of door een bijzonder daartoe gemachtigde opzettelijk afleggen ener valse verklaring is de straf bepaald bij art. 259 van het Surinaams Wetboek van Strafrecht van toepassing.

Artikel 39.

Hij die bezwaar heeft tegen de uitspraak van de Inspecteur op zijn verzoekschrift, kan binnen 60 dagen nadat het bij artikel 34 bedoelde afschrift aan hem per post is toegezonden of aan hem tegen gedagtekend ontvangbewijs is uitgereikt, in beroep komen bij de Raad van beroep.

Het beroep op de Raad wordt ingesteld door de indiening van een met redenen omkleed beroepschrift.

Een afschrift van de Inspecteur wordt daarbij overgelegd.

Artikel 40.

De belasting der personen, vallende onder artikel 1, die geen vaste woonplaats in Suriname hebben alsmede de belasting ingevolge artikel 2, is dadelijk in haar geheel invorderbaar.

Artikel 41.

Hij die goederen in blote eigendom bezit, is bevoegd te vorderen, dat de belasting welke door hem wegens deze goederen verschuldigd is, wordt betaald uit de met vruchtgebruik of met zakelijk recht van gebruik be-zwaarde zaken, tenzij de vruchtgebruiker mocht kiezen het bedrag voor te schieten, in welk geval het voorgeschotene bij het einde van het vruchtgebruik met 4 ten honderd rente s'jaars kan worden teruggevorderd.

Het bedrag van de in het eerste lid bedoelde belasting wordt bepaald naar evenredigheid van de waarde van het in vruchtgebruik bezeten vermogen tot de waarde van het gehele vermogen.

Artikel 42.

De belasting verschuldigd door een minderjarige wegens vermogen waar-van zijn ouders het wettelijk vruchtgenot hebben, komt ten laste van de-gene die het wettelijk vruchtgenot hebben. Het tweede lid van artikel 41 vindt zo nodig overeenkomstige toepassing.

Artikel 43.

De belasting is verhaalbaar op de goederen van de aangeslagene, zo-mede op die der vrouw wier vermogen voor de regeling der belasting ge-acht is met dat van de aangeslagene een geheel uit te maken.

Artikel 44.

De belasting is verhaalbaar op de zaken welke de aangeslagene in vruchtgebruik of fidei-commis bezit, zo mede op die, door de vrouw in vruchtgebruik of in fidei-commis bezeten, indien en in zoverre haar vermogen voor de regeling der belasting geacht is met dat van de aangeslagene een geheel uit te maken.

Artikel 45.

Bij overlijden van de aangeslagene zijn de erven in hun goederen voor het niet aangezuiverde gedeelte van diens aanslag aansprakelijk, voor zover schulden van de boedel van de aangeslagene te hunner laste komen.

Artikel 46.

De Directeur der Directe Belastingen is bevoegd op grond van dwaling of verschoonbaar verzuim kwijtschelding of vermindering te verlenen van de aanslag tot navordering en van de verhoging in de artikelen 49 en 55 genoemd, en te bepalen dat de in artikel 53 bedoelde openbaarmaking achterwege zal blijven.

HOODSTUKX

NAVORDERING ENZ.

Artikel 47.

Bijaldien enig feit grond oplevert voor het vermoeden, dat een aanslag ten onrechte is achterwege gebleven of vernietigd of dat een te lage aanslag is opgelegd, kan de te weinig geheven belasting op de belastingplichtige of zijn erfgename, worden nagevorderd, zolang niet sedert de aanvang van het belastingjaar drie jaren zijn verstreken.

Ontstaat dit vermoeden door een memorie van aangifte voor het recht van successie voor welke inlevering, overeenkomstig de bepalingen der successiebelasting, uitstel is verleend, dan wordt de termijn binnen welke de aanslag tot navordering kan worden opgelegd, van rechtswege met de tijd van het uitstel verlengd.

Artikel 48.

Voordat de Inspecteur der Directe Belastingen een aanslag tot navordering vaststelt, is hij verplicht de belastingplichtige of, indien deze is overleden, jeder der bekende erfgenamen, benevens de executeur-testamentair of de bewindvoerder over zijn nalatenschap mededeling te doen van het in artikel 47 bedoelde feit en het bedrag van het vermogen dat vermoedelijk ten onrechte niet in aanmerking is genomen, met uitnodiging binnen een door de voorzitter te bepalen termijn van tenminste een maand de opheldering te geven, welke hij dienstig mocht achten. Bij deze uitnodiging voegt de voorzitter zo mogelijk een afschrift der ingeleverde aangiften betreffende de belastingjaren waarover de navordering zich uitstrekt.

De tot de erfgenamen gerichte uitnodiging kan worden gezonden aan de bij artikel 15 der publicatie van juni 1830 (G.B. no.9) bedoelde woon-plaats. Zij kan, zolang niet sedert de aangifte voor het recht van successie twee maanden zijn verstreken tot de gezamenlijke erfgenamen, zonder uitdrukking van namen en woonplaatsen, zijn gericht.

De omstandigheid, dat de voorschriften van dit artikel niet zijn nageleefd, maakt de aanslag tot navordering niet ongeldig. Het eerste lid blijft buiten toepassing, indien door de belastingplichtigen of na zijn overlijden door zijn erfgenamen schriftelijk wordt verklaard, dat zij tot de daarbij bedoelde opheldering niet in staat zijn of indien zij uit eigen beweging schriftelijk mededeling hebben gedaan, dat de aanslag te laag is geschied of ten onrechte is achterwege gelaten of vernietigd en de inlichtingen worden verstrekt, noch voor de regeling van een aanslag tot navordering. "zie bijlage 2

Artikel 49.

De in een nadere aanslag te begrijpen belasting wordt met het viervoud daarvan verhoogd, tenzij blijkt, dat slechts over een belastingjaar te weinig belasting is geheven. In geval van navordering over meer dan een belastingjaar wordt de verhoging slechts toegepast op een der bedragen, die van (belastingplichtige te weinig zijn geheven, bij verschil op het grootste. De verhoging wordt niet geheven, indien en voor zover moet word (aangenomen, dat de aanslag te laag is geweest of is achterwege gebleven of vernietigd ten gevolge van een te lage schatting van de aan-gever welke goeder trouw heeft plaats gehad.

Artikel 50.

Hij die bezwaar heeft tegen de hem opgelegde aanslag tot navordering kan binnen twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet een met reden omkleed beroepschrift indienen bij de Raad van beroep voor Inkomstenbelasting. De aanslag wordt door de Raad gehandhaafd, vernietigd of opnieuw geregeld.

Artikel 51.

De uitspraak is met redenen omkleed. Indien de aangeslagene is overleden kan de erfgenaam, executeur-testamentair of bewindvoerder die tegen c aanslag is opgekomen, door de Raad worden uitgenodigd hetzij terstond hetzij in een andere vergadering, de volgende verklaring af te leggen:

“Ik verklaar, dat ik niet weet noch vermoed dat papieren, behorende tot de boedel van N.N., na zijn (haar) overlijden vernietigd of weggenomen zijn met het doel de bewijzen van te lage aangifte voor de vermogensbelasting te doen verdwijnen.”

„Ik verklaar, dat ik de papieren van die boedel, voor zover voorhanden onderzocht heb en dat ik noch onderzoek, noch door enige ander omstandigheid, van welke aard ook, weet of vermoed, dat de aangifte van N.N. voor de vermogensbelasting over het belastingjaar (een de belasting-jaren) te laag is gedaan.”

Indien geen aangifte is gedaan, worden de woorden:

“te lage aangifte voor de vermogensbelasting” vervangen door:

“te lage aanslag in de vermogensbelasting.” Het slot der verklaring luid alsdan: “dat N.N. in de vermogensbelasting over het belastingjaar (een de belastingjaren) te laag is aangeslagen.”

Het formulier der verklaring wordt, ingeval oorspronkelijk geen aanslag was opgelegd of ingeval het een vernietigde aanslag betreft, zo nodig gewijzigd.

Om geldige redenen kan de Raad toelaten, dat een ander dan hij die het beroepschrift heeft ingediend krachtens een bijzondere volmacht de verklaring aflegt.

Van het afleggen der verklaring wordt proces-verbaal opgemaakt dat door hem die haar aflegde, alsmede door de voorzitter en de leden van de Raad wordt ondertekend.

Het afleggen der verklaring heeft ten gevolge, dat de aanslag wordt vernietigd. Wanneer de verklaring op de daartoe gedane uitnodiging niet wordt afgelegd of het proces-verbaal door hem, die haar aflegde, niet wordt ondertekend, handhaaft de Raad de aanslag.

Artikel 52.

Voor een aanslag tot navordering die na overlijden van de belastingplichtige wordt vastgesteld en voor de verhoging van die aanslag bedoeld in artikel 55, zijn de erfgenamen niet verder aansprakelijk dan ieder tot het beloop van zijn erfdeel vermeerderd met het bedrag van hetgeen hem gelegateerd is.

Artikel 53.

Iedere onherroepelijk vaststaande aanslag tot navordering wordt vanwege de Directeur der Belastingen in het Gouvernements Advertentieblad openbaar gemaakt door aanduiding van naam, voornamen, beroep en woon-plaats van de belastingplichtige en van het bedrag van de nadere aanslag.

Artikel 54.

Elk beroepschrift, ingediend krachtens artikel 36 of artikel 50 moet, voor zover niet beweerd wordt, dat geen aanslag had moeten zijn opgelegd, zodanig zijn ingericht, dat daaruit een conclusie kan worden getrokken ten aanzien van het bedrag, dat volgens de appellant had moeten worden geheven.

HOOFDSTUK XIII

VERHOGING VAN DE AANSLAG

Artikel 55.

Indien de volgens de uitspraak van de Raad van Beroep verschuldigde terecht nagevorderde belasting het bij het vorig artikel bedoelde bedrag boven gaat, wordt de aanslag verhoogd met vijf en twintig ten honderd van het verschil. Had volgens de appellant geen aanslag mogen zijn opgelegd dan strekt de verhoging zich uit tot het gehele bedrag van de door de Raad gehandhaafde of vastgestelde aanslag.

Zij blijft achterwege, indien of voor zoveel het beroep uitsluitend gegrond w op verkeerde toepassing of schending der wet, alsmede indien het beroep ingesteld tegen een uitspraak niet voldoende aan het laatste lid van artikel 3.

Zij blijft eveneens achterwege:

- a. indien aannemelijk is, dat niet door opzet of grove onachtzaamheid van appellant of zijn gemachtigde het bedrag, dat volgens appellant had moeten worden geheven, te laag is gesteld,
- b. indien en voor zover afwijking van het volgens de appellant verschuldigde bedrag nodig is geweest ten gevolge van een te lage schatting van de appellant en deze schatting klaarblijkelijk te goeder trouw heeft plaats gehad.

Artikel 56.

Hij die bezwaar heeft tegen de hem opgelegde nadere aanslag volgens lid vorig artikel, kan binnen twee maanden na de dagtekening van het aanslag-biljet een met redenen omkleed beroepschrift bij de Raad van beroep indienen.

Artikel 57.

Voor het indienen van bezwaar-, verzoek- en beroepschriften kunnen word) vertegenwoordigd:

De erfgenamen van een aangeslagene door een hunner, de executeur testamentair, of de bewindvoerder over de nalatenschap; minderjarigen (onder curatele gestelden door hun wettelijke vertegenwoordiger.

Alle bezwaar-, verzoek- en beroepschriften kunnen door een gemachtigd worden ondertekend. In alle bezwaar-, verzoek- en beroepschriften moet, indien degene die zich zelf als vertegenwoordiger optreedt niet in Suri-name woont of gevestigd is, woonplaats in Suriname worden gekozen.

HOOFDSTUK XIV

STRAFBEPALINGEN

Artikel 58.

Het is een ieder verboden om hetgeen hen uit hoofde van zijn hetzij tegenwoordig hetzij vroeger ambt nopens iemands vermogen gebleken of me-degedeeld is, verder bekend te maken dan voor de uitoefening van zijn ambt, voor de invordering van enige aan den lande verschuldigde belasting, of voor de toepassing van enige wettelijke regeling gevorderd wordt.

Hij die opzettelijk de bij het vorig lid opgelegde geheimhouding schendt wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste twee miljoen gulden. Hij aan wiens schuld de schending van die geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste een miljoen gulden. Geen vervolging wordt ingesteld dan op klacht van hem, ten aanzien van wie de geheimhouding is geschonden.

Artikel 59.

Hij die aangifte als bedoeld bij artikel 19 voor zich zelve of voor een ander opzettelijk onjuist of onvolledig doet, wordt indien daaruit nadeel voor het land kan ontstaan, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden.

De bepaling van het eerste lid blijft buiten toepassing, indien de aangever, zolang het openbaar ministerie niet is verwittigd, uit eigen beweging als-nog een juiste in volledige aangifte doet mits:

Hetzij de aanslag nog niet is vastgesteld en de aangever niet overeenkomstig artikel 23 tot het geven van nadere inlichtingen of tot het verlenen van inzage van boeken of andere bescheiden is uitgenodigd. Hetzij de aanslag te laag is vastgesteld.

Artikel 60.

Wanneer de veroordeling krachtens het voorgaande artikel onherroepelijk is geworden, wordt de aan het land onthouden belasting, ook na het verstrijken van de bij artikel 47 bepaalde termijn, nagevorderd. Artikel 48 is hierbij niet van toepassing.

Artikel 61.

Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft:

1. Hij die aan de Inspecteur der Directe Belastingen of de Raad beroep opzettelijk een vals of vervalst geschrift als bewijs overlegt of ter inzage aanbiedt;
2. Hij die, nadat hem door de Inspecteur der Directe Belastingen de Raad van beroep is gevraagd inzage te verlenen van boeken andere bescheiden, die tot staving zijner aangifte of bewering kunnen dienen of nadat zijn aanbod om inzage van boeken of bescheiden te verlenen is aanvaard, aan die Inspecteur of aan die Raad, of aan door de Inspecteur of Raad aangewezen deskundige, opzettelijk een vals of vervalst boek of ander geschrift ter inzage aanbiedt

Artikel 62.

Hij die in de gevallen, bedoeld bij artikel 51, persoonlijk of door een bijzonder daartoe gemachtigde opzettelijk een valse verklaring aflegt, wordt ges met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Artikel 63.

Het niet doen van de volgens artikel 19 vereiste aangifte wordt straf geld-boete van ten hoogste SRD. 2.000,-.

Artikel 64.

De bij deze verordening strafbaar gestelde feiten worden beschouwd mis-drijven, behalve het feit strafbaar volgens artikel 63, hetwelk overtreding wordt beschouwd.

Artikel 65.

Met het opsporen van overtredingen dezer verordening zijn belast ambte-naren bedoeld in artikel 134 (SB 1980 no. 116) van het Surinaams Wet-boek van Strafvordering benevens de ambtenaren der belastingen en vei alle door de President daartoe gekwalificeerde personen. Zij maken van hun bevinding proces-verbaal op, dat bij overtreding' artikel 63, de bekeurde in afschrift wordt medegedeeld.

Artikel 66.

Wanneer is aan te nemen, dat bij de bekeurde in het voorgaande artikel bedoeld geen opzet tot ontduiking van belasting heeft bestaan, kan hij, zolang hij I is gedagvaard, door of vanwege de Directeur der Belastingen tot transactie worden toegelaten, onverminderd zijn recht om overeen-komstig artikel 100 vierde lid van het Surinaams Wetboek van Strafrecht de vervolging te voorkomen.

HOOFDSTUK XV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 67.

Deze wet kan worden aangehaald onder de titel van “vermogensbelasting 1944” met vermelding van het nummer van het Staatsblad waarin zij is geplaatst.

Artikel 68.

Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 1945.

Bijlage 1 Artikel 22 sub d en e.
Wet op de Successie- en Overgangbelasting.

Sub d.

Effecten, Actien en Renten van schulden worden geschat naar het kapi-taal van dezelve geldswaarde tijdens het overlijden. Deze waarde zal worden bestemd door de in de week van het overlijden in het Moederland uitgegeven Prijscourant ter regeling van het Recht van Successie welke Prijscourant voor de belanghebbende in de respectieve Kolonien en ver-krijgbaar zal worden gesteld. Bijaldien de Effecten, Actien en Renten daarop niet bekend staan, zullen dezelve door de aangevers moeten worden gewaardeerd.

Sub e.

Lijfrenten zullen worden berekend ingevolge dezelve jaarlijks bedrag, ver-menigvuldigd door het getal jaren levens van degenen, op wiens lijf zij zijn gevestigd, en zulks naar de volgende berekening:

van 01 tot 20 jaren oud, 10 jaren levens.

boven 20 tot 30 jaren oud, 9 jaren levens.

“ 30	“ 40	“	“ ,	8	“	
“ 40	“ 50	“	“ ,	7	“	“
“ 50	“ 55	“	“ ,	6	“	“
“ 55	“ 60	“	“ ,	5	“	“
“ 60	“ 65	“	“ ,	4	“	“
“ 65	“ 70	“	“ ,	3	“	“
“ 70	“ 75	“	“ ,	2	“	“
“ 75	“ 80	“	“ ,	1 jaar.		

Ten aanzien van Tontines en Contracten van overleving zal voor het jaar-lijkse bedrag worden gehouden het rendement van het jaar hetwelk on-middellijk het jaar van het overlijden is voorafgegaan. Zij zullen voorts berekend worden als lijfrenten en voor zoverre zij bestaan in voorwerpen die in natura gewaardeerd worden, zoals onder sub c is voorgeschreven ten aanzien van erfpachten, enz.

Bijlage 11

Artikel 15. Wet op de Successie- en Overgangbelasting.

Bij de memorie van aangifte zal binnen de hoofdplaats van elke der respectieve; Koloniën een domicilium worden gekozen voor alle akten en vervolgingen welke, krachtens deze publicatie, tegen degenen, welke het recht van Successie en het Recht van Overgang verschuldigd zijn, zouden kunnen worden ingesteld.